

- (2) Отъ Сионъ, *който е* божественство на красотата, възсия Богъ.
- (3) Ще дойде нашия Богъ и не ще да мълчи: *Ще има прѣдъ него* огнь пояждающъ, И около него сила буря.
- (4) *Ще* призове небесата отъ горѣ, И земята, за да сяди людийтъ си.
- (5) *Съберѣте ми* прѣподобниѣ мои *И* които направихъ съ мене: *завѣтъ съ жертви.*
- (6) И небесата ще възвѣстятъ правдата му; Защото *Богъ, той е* сядящъ. (Села.)
- (7) *Слушайте, людие мои, и ще* говорѣхъ, — Израилю, и ще засвидѣлствувамъ противъ тебе: *Богъ, твоя сѣмъ азъ.*
- (8) *Не щѣ да ти* облича *заради* жертвѣтъ ти: *Всесъжженията ти* всѣхъ винаги прѣдъ мене.
- (9) *Не щѣ да приема* юнецъ отъ домытъ ти, Ярци отъ стадата ти;
- (10) Защото мои сжъ всичкиѣ дѣла твои възрове,
- Скотовеѣтъ които сжъ на тисязи гори.
- (11) Познавамъ всичкиѣ горски птици, И полескиѣ възрове сжъ съ мене.
- (12) Ако огладиѣхъ не щѣ да кажа тебѣ; Защото *О моя е* вселенная и което я напълнява.
- (13) *Ще ямъ ли азъ* месо отъ юнци? *Ще пиямъ ли* кръвъ отъ ярци?
- (14) *Жертвуйвай* Богу жертва на хвала, И ротдай Вишнему обречанията си;
- (15) И спривози ми въ скърбенъ день: *Ще ти* избави, и *ще* мя прославишь.
- (16) Но на нечестивийтъ рече Богъ:

ѡ Псал. 48; 2.	ѡ Псал. 81; 8.
ѡ Втор. 33; 2.	ѡ Исх. 20; 2.
Псал. 80; 1.	ѡ Иса. 1; 11. Иер.
ѡ Лев. 10; 2. Числа	7; 22.
16; 35. Псал. 97; 3.	ѡ Осия 6; 6.
Дан. 7; 10.	ѡ Мих. 6; 6. Дѣян.
ѡ Втор. 4; 26. 31; 28.	17; 25.
32. 1. Иса. 1; 2.	ѡ Исх. 19; 5. Втор.
Мих. 6; 1, 2.	10; 14. Иовъ 41; 11.
ѡ Втор. 33; 3. Иса.	Псал. 24; 1. 1 Кор.
13; 3.	10; 26; 28.
ѡ Исх. 24; 7. Псал.	ѡ Осия 14; 2. Евр.
97; 6.	13; 15.
ѡ Псал. 97; 6.	ѡ Втор. 23; 21. Иовъ
ѡ Псал. 75; 7.	22; 27. Псал. 76; 11.

- Що имашъ ти да казвашъ моитѣ повелѣния,
- И да земашъ завѣтъ ми въ устата си?
- (17) А самъ ти *Уненавидишь* поучение, И *схвърляшъ* вадъ себе си моитѣ думи;
- (18) Ако видишь крадецъ, *отичашъ* съ него; И *съ* прѣлюбодитѣ имашъ участие.
- (19) Прѣдавашъ устата си на зло, И *чавикѣтъ* ти сплита коварство.
- (20) Като сѣдишь, говоришь противъ брата си: *Разсѣвашъ* съблзнь противъ синѣтъ на майка си.
- (21) Това си направилъ, и *чазъ* прѣмѣлчашъ: *Ти си* помислилъ че сѣмъ наистина подобенъ на тебе: *Ще отъ и* являмъ.
- Ще ти облича, и ще прѣдставиъ всичко прѣдъ очитѣ ти.
- (22) Разумѣйте прочее това, *ѡвий* които забравите Бога, *Да не би да си* расказашъ, и не ще се намѣри никой да *си* избави.
- (23) *Който* приноси жертва на хвала, *той* мя слави: *И на оногози* *Който* оправя, *пакътъ* си *Ще* покажъ Божието спасение.
- ПСАЛОМЪ 51. (по Слав. 50).
- Первому Пѣвцу, Псаломъ на Давида.
- Когато дойде пророкъ Натанъ при него, слѣдъ като бѣше възвѣлъ той при Ватсавия.
- Помилуй мя, Боже, споредъ милостѣта си:
- Споредъ множеството на милосердието си изглади беззаконията ми.

Еккл. 5; 4, 5.	ѡ Виж. Рим. 2; 4.
ѡ Иовъ 22; 27.	ѡ Псал. 90; 8.
Псал. 91; 15.	ѡ Иовъ 8; 13. Псал.
107; 6, 13, 19, 28.	9; 17. Иса. 51; 13.
Зах. 13; 9.	ѡ Псал. 27; 6. Рим.
мст. 23. Псал.	12; 1.
22; 23.	ѡ Гал. 6; 16.
ѡ Рим. 2; 21, 22.	
ѡ Неем. 9; 26.	(51.)
ѡ Рим. 1; 32.	
ѡ 1 Тим. 5; 22.	ѡ 2 Цар. 11; 2, 4.
ѡ Псал. 52; 2.	12; 1.
ѡ Еккл. 8; 11, 12.	ѡ Ст. 9. Иса. 43; 25.
Иса. 26; 10, 57; 11.	44; 22. Кол. 2; 14.